

Sångpostillan - Elfte söndagen efter Trefaldighet

Bidrag från Bengt Pleijel
2010-08-03
Senast uppdaterad 2019-08-25

Elfte söndagen efter Trefaldighet

Dagens bön: Låt oss be om Guds barmhärtighet.
Tystnad.

Evige Gud, du som har all makt och älskar oss mer än vi förtjänar –
omslut oss med din barmhärtighet,
så att vi inte endast ser din vilja utan också tjänar dig.
Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre och Gud,
som med dig, Fader, och den helige Ande lever och råder från evighet till evighet.

Dagens budskap: Tro och liv Amos 5:21-24, Rom 7:14-25, Matt 21:28-31, Psalt 143:6-10.
Läs gärna först dessa texter, lugnt och begründande. Gå sedan till predikan.

Dagens sång: Låt rätten välla fram som vatten och
rättfärdigheten som en ström, som en ousinlig ström.

Vill du höra Bengt Pleijel predika, Anne Mette Pleijel läsa text och Bodil Landgren sjunga? Klicka här!
Dagens predikan:

Temat är TRO OCH LIV. Huvudtexten i denna predikan är Romarbrevet 7:14-25. Men först vill både Amos och Jesus säga oss något om detta.

1. AMOS vill säga oss något mycket viktigt om TRO OCH LIV.

Vi lyssnar till Amos 5:21-24

Så säger Herren:

Jag avskyr era fester, jag hatar dem, jag står inte ut med era högtider. När ni offerar till mig och kommer med era gåvor vill jag inte veta av dem, jag vill inte se åt era offer av gödboskap. Låt mig slippa dina psalmer, jag vill inte höra ditt strängospel! Men låt rätten välla fram som vatten och rättfärdigheten som en ousinlig ström!

Amos angriper hårt skillnaden med vad vi säger och gör i gudstjänsten och vad som händer på måndag, tisdag och … Meningen med vår gudstjänst skulle ju vara att vi förlöses i vår instängdhet i oss själva och kommer in i Guds kärleksflöde och rör oss ut mot andra. Låt rätten välla fram som vatten och rättfärdigheten som en ousinlig ström! De orden skall vi ha som **DAGENS SÅNG**.

Men Herren tycks må illa av våra fester. Han håller för öronen, när vi sjunger och spelar så fint. Ha bort ifrån mig dina sångers buller, säger han (enligt Amos 5:23 i Bibel 1917). Vad är det som är bullrigt i Herrens öron? Det beror inte på om vi spelar orgel eller synt och gitarr eller inte sjunger så rent och vackert som Jussi eller Carola? Det beror på att vi slår på trumman för oss själva! Gudstjänsten blir underhållning. Vi framhäver oss själva. Duktiga människor skymmer Gud! Och då stänger vi flödet från källa, den som hjälper oss att leva ut hans kärlek under veckan. Nej, ”låt nådens rika källsprång strömma” (Sv Ps 213:2). Då kan makarna TRO och LIV hitta varandra igen.

Vi övar oss nu i den sång som Amos lärt oss:
Låt rätten välla fram som vatten och

rättfärdigheten som en ström, som en ousinlig ström

2. JESUS vill säga oss något mycket viktigt om TRO OCH LIV

Vi läser Matteus 21:28-31.

Jesus frågade:

Vad säger ni om det här: En man hade två söner. Han vände sig till den ene och sade: ’Min son, gå ut och arbeta i vingården i dag.’ Han svarade: ’Nej, det vill jag inte’, men sedan ångrade han sig och gick. Mannen vände sig till den andre och sade samma sak. Han svarade: ’Jag skall gå, herre’, men han gick inte. Vilken

av de båda gjorde som fadern ville?” De svarade: ”Den förste.” Då sade Jesus till dem: ”Sannerligen, tullindrivare och horor skall komma före er till Guds rike.

Här träffar vi tre söner. En far ber den förste sonen göra ett arbete på hans gård. ”Jag vill inte” sa han. ”Han inte lust”. Men han ångrade sig efter ett tag. Och gick. Vi hittar honom därute i trädgården rensande jordgubbslandet. Publiken i templet var sådan. Den förlorade sonen var sådan. En krasch får dem att vända om. Hur är det med dig? Är du trött att vara trött på dig själv?

Fundera på: Vilken fadersbild (gudsbild) hade den förste sonen? Och vilken självbild?
Hur kan gudsbild och självbild styra vårt handlande?
Hur kan vår egen gudsbild fördjupas?

Den andre sonen får samma fråga. Han säger ja, men glömmer bort sitt ja för ett JAG. En del liknar honom. Man har alla yttre tecken på en anständig kristen. Man går i kyrkan, ordnar fromma anletsdrag, suckar på rätt sätt. Man ser bara sig själv men är alldeles blind för andra. Fariséen i templet var en sådan. Han sa bara JAG, JAG … Är han en släkting?

Fundera på: Vilken fadersbild (gudsbild) hade den andre sonen?
Och vilken självbild? Hur kan gudsbild och självbild styra vårt handlande?
Hur kan vår egen gudsbild fördjupas?

Det finns en tredje son i texten. Det är Jesus, han som berättar om sönerna. Han är FADERNS SON. Han sa JA och gick. Sin Fader sonen lydig var, kom till mig här på jorden (Sv Ps 345:5). Guds vilja skedde i hans liv. Himmelen landade på jorden. Nådens rika källsprång började strömma. När han får träffa oss, tröttnar vi på JAG-sången. Vi dras in i hans kärleksflöde. Vi låter rika källsprång strömma i egen tomhet, eget armod in (Sv Ps 213:2). TRO och LIV hittar varandra.

Jesus lever i mig. Glad i hans kärlek längtar jag bara efter mer och mer av detta rika flöde. Därför ber jag och sjunger:Låt rätten välla fram som vatten och

rättfärdigheten som en ström, som en outsinlig ström.

3. PAULUS vill säga oss något mycket viktigt om TRO OCH LIV.

Läs Romarbrevet 7:14-25

Vi vet att lagen hör till det andliga. Men själv är jag av köttlig natur, såld till slav under synden. Ty jag förstår inte mitt sätt att handla. Det jag vill, det gör jag inte, men det jag avskyr, det gör jag. Men om jag gör det jag inte vill, då medger jag att lagen är något gott. Då är det inte längre jag som handlar, utan synden som bor i mig. Jag vet att det inte bor något gott i mig, det vill säga i min köttliga natur. Viljan finns hos mig, men inte förmågan att göra det som är gott. Det goda som jag vill, det gör jag inte men det onda som jag inte vill, det gör jag. Men om jag gör det jag inte vill, då är det inte längre jag som handlar, utan synden som bor i mig. Jag har alltså upptäckt att eftersom det onda finns hos mig så är lagen något gott för mig som vill göra det goda – i mitt inre bejakar jag ju Guds lag. Men jag ser en annan lag i mina lemmar; den ligger i strid med lagen i mitt förnuft och gör mig till fånge hos syndens lag i mina lemmar. Jag arma människa, vem skall befria mig från denna dödens kropp? Men jag tackar Gud, genom Jesus Kristus, vår Herre!

Paulus fråga är:Varför är jag sån här?

Har du sagt så någon gång? I så fall har du i gott sällskap med Paulus, som grubblar djupt på den frågan i Romarbrevet 7. **Till en början syns det rätt enkelt. Här är en man som vill göra det rätta, men inte kan det. Det är ju så vi själva ofta har det. Jag har att leva ett bättre liv, men jag kan det inte. Jag bestämde mig för att be mer, läsa bibeln lite mer regelbundet. Jag försökte leva rätt med människor omkring mig. Jag försökte och försökte och försökte …

Efter en tid var jag tillbaka i min gamla svaghet igen. Jag begrep mig inte på mig själv. Man kan känna igen sig i Paulus ord: Jag förstår inte mitt sätt att handla, vers 15.

JAG, JAG, JAG …

Det som gör att man gärna stannar till inför dessa verser i Romarbrevet 7 är ju att Paulus för första gången blir riktigt personlig. Här finns ett ord som Paulus inte använt särskilt mycket tidigare. Det är ordet JAG. Man hittar det i hälsningen i första kapitlet och på ett par ställen till. Men här – i verserna 7-25 – finns ordet 28 gånger. Läger man till orden mig, mitt, min är man uppe i över 50 gånger.

Det finns i detta kapitel en djup personlig känsla. Paulus ropar ut: Jag arma människa! Han ropar ut sin smärta och sin nöd. Han talar inte allmänt utan personligt om livets svårigheter. Det som gör att man stannar till här, är ju att Paulus beskriver en konflikt som många tycks ha. Man vill det som är gott men kan inte.

Man kan inte säga att Paulus är SCHIZOFREN. En schizofren är en människa med splittrat sinne. Halva sinnet vill åt ena hållet

medan andra hälften vill åt andra. Paulus är inte splittrad i sitt sinne. Han vill det som är gott, vers 19. I sitt inre bejakar han Guds lag, vers 22.

Paulus är inte schizofren. Man kan hellre likna honom vid en SPASTIKER. En spastiker har inte en splittring i sinnet utan har en splittring mellan sinnet och lemmarna. Du kan inte säga till en spastiker att gå rakt fram. Hans sinne vill. Men hans kropp kan inte lyda sinnet.

PAULUS NÖD BLIR TÖRST INOM OSS.

Är det inte detta som många känner som sitt andliga problem? Paulus kämpar inte mot omständigheterna. Han kämpar inte mot andra människor. Det är den invärtes människan som kämpar mot den utvärtes människan. Man vill, men kan inte. Jag vill göra som är rätt. Men mina lemmar går i en helt annan riktning. Det är en strid mellan sinnet och lemmarna, vers 23.

Han kämpar mot sig själv. Känner vi inte alla någon gång av den kampen? Vi tycker att Paulus talar personligt till oss. Hans nöd skapar en törst inom oss. Vi sjunger ut den törsten nu: Låt rätten välla fram som vatten och

rättfärdigheten som en ström, som en ousinlig ström

VEM TALAR PAULUS OM?

Beskriver Paulus sig själv som oomvänd eller har han de här problemen även som omvänd? Finns det ett tredje svar? Och kanske ett fjärde?

Det första svaret: **DETTA ÄR EN OOMVÄND MÄNNISKA.**

Så säger många teologer. Paulus berättar om sig själv sådan han var innan han blev kristen. Här finns uttryck, säger man, som pekar på att detta måste vara en beskrivning på en oomvänd människa.

Vers 14 – jag är av köttlig natur, såld till slav under synden.

Vers 17 – synden som bor i mig.

Vers 18 - det bor inte något gott i mig.

Vers 23 - jag är fånge under syndens lag.

Vers 24 - jag är en människa, vem skall befria mig.

Hur kan en kristen, som fått förlåtelse och som blivit befriad, där kedjorna ramlat av, där hjärtat är fritt, hur kan en sådan tala på detta sätt?

Vi behöver nog be den helige Ande om hjälp att hitta det rätta svaret. Vi ber: Låt rätten välla fram som vatten och

rättfärdigheten som en ström, som en ousinlig ström

Det andra svaret: **DETTA ÄR EN OOMVÄND KRISTEN.**

Paulus beskriver sig själv som kristen. En rad teologer säger så: Augustinus, Tomas av Aquino, Martin Luther, Karl Barth, Anders Nygren, Bo Giertz. Det finns ord, som pekar på att detta är beskrivning på en omvänd människa.

Vers 16 – jag medger att lagen är något gott.

Vers 19 – jag vill göra det goda.

Vers 22 - i mitt inre bejakar jag Guds lag.

Vers 25 – jag tjänar med mitt förnuft Guds lag.

Kan en oomvänd människa säga så: jag bejakar Guds lag. Jag tjänar Gud.

Ett annat skäl är detta: Om Paulus hade talat om en oomvänd människa, skulle han placerat detta kapitel i början av sitt brev bland kapitlen 1-3. Från och med kapitel 4 sysslar han huvudsakligen med det kristna livet och med dem som tror på Jesus.

Vidare: Det finns många ställen i Skriften som beskriver en kristens kamp i exakt samma ord.

Gal 5:17 Köttet är fiende till anden och anden till köttet.
De två ligger i strid så att ni inte kan göra det ni vill.

1 Petr 2:11 Mina kära, jag uppmanar er som bor här som främlingar
att akta er för köttets begär, som för krig mot själen.

Ja, hur skall vi se på detta? Är det en oomvänd, som ropar ut sin nöd och sin längtan efter befrielse? Eller är det en beskrivning av en mogen kristen, som kommit djupt i självkänedom? Den helige Ande kanske har något mer att säga. Vi ber om hjälp att hitta det rätta svaret:Låt rätten välla fram som vatten och

rättfärdigheten som en ström, som en outsinlig ström

Det tredje svaret: **DETTA ÄR EN BAKVÄND MÄNNISKA.**

En bakvänd människa rör sig gärna i kristliga sammanhang. Sitter ofta i kyrkan. Vet vilka tio Guds bud är. Har kristliga värderingar. Men en bakvänd människa går från kyrkan i eget sällskap. Han/hon har Jesus bakom sig. I versen efter vår text, vers 25, beskriver Paulus den bakvända människan med orden LÄMNAD ÅT MIG SJÄLV. Han har tappat ögonkontakten, den personliga relationen med Jesus. Man har missat det som David sjunger om att Herren umgås förtroligt med dem som fruktar honom, sitt förbund gör han känt för dem (Psalt 25:14 Fb).

På söndag säger han: Jesus är Herre. På måndag spelar han herre själv.

Vad händer då? Jag kopplar av kärleksflödet, där rätten och det friska liv flödar fram. Jag låter inte nådens rika källsprång strömma egen tomhet, eget armod in (Sv Ps 213:2). Makarna TRO och LIV upplever en skilsmässa.

Hur var det med de första lärjungarna? De höll ihop med Jesus. Han betydde så mycket för dem. De trodde att allt stod väl till. Men nådens rika källsprång blev bara en härlig dusch. Men den fick inte strömma in i deras inre tomhet. Jesus säger till dem att om de inte omvänder sig och blir som barn kommer de aldrig in i Guds himmelriket (Matteus 18:3). Det finns en omvändelse för de redan omvända! Till Petrus säger Jesus: När du en gång har omvänt dig så styrk dina bröder (Lukas 22:32).

Han hade inte så mycket att ge, då han var en bakvänd människa, lämnad åt sig själv. Med de underbara erfarenheter han fått av Jesus blir han stor. Andens vind driver honom inte på färd mot Herrens minsta bröder. Han hamnar i HÖGFÄRD. Vinden blåser inåt och gör honom uppblåst som en ballong och som seglar honom upp på hög färd, långt bortom rymder vida. Jag kan, jag vill, jag skall aldrig svika …

Också en bakvänd människa kan lagen och tycker den är bra. För andra människor! Han är stor och ser därför ner på andra. Men Jesus vill att bakvända människor skall vända om och bli som barn. Då kan vi inte se ned på någon och förakta någon. Vi ser upp på de människor vi kritiserar. Och då upptäcker vi att Jesus är ovanför dem. Vi ser på dem tillsammans med Jesus. Med hans möjligheter. Vi kan nu styrka våra bröder med det vi får av Jesus. Vi ber om att det skall bli så:Låt rätten välla fram som vatten och

rättfärdigheten som en ström, som en outsinlig ström

Det fjärde svaret: **DETTA ÄR EN RÄTTVÄND MÄNNISKA.**

Det som kan hjälpa en oomvänd och en omvänd och en bakvänd människa att bli rättvänd kan ibland vara en kris. Öppnade ögon för Herre, mig giv.

Jag ser den verklighet jag lever i. Jag upptäcker att jag är utsatt för en kamp mellan två makter som vill regera mig: SYNDENS LAG och GUDS LAG. Läs vers 21-23. Två väldiga strida om människans själ… (Sv. Ps 536:1).

Paulus läser i Guds lag. Han tycker att lagen beskriver så fint det som är gott och rätt. Han vill leva så. Något inom honom vill och något vill inte. Han saknar förmåga att göra det goda..

Varför har jag så lätt att bli avundsjuk?

Varför är jag så känslig när andra trampar på mina ömma tår.

Varför blir jag så besviken att människor inte kunde uppskatta mig?

Varför kan jag känna en sådan skadeglädje eller tycka att det var rätt åt henne?

Varför har jag en sådan lust att ge igen, när någon sårar mig?

Man avskyr det. Man avskyr sig själv kanske. Men gång på gång dyker detta upp. Varför finns det något inom mig som inte vill lyda Gud? Denna kamp leder till **TVÅ ROP:**

Vers 24 - Jag arma människa, vem skall frälsa mig från denna dödens kropp? (Bibel 1917).

Vers 25 – Gud vare tack, genom Jesus Kristus, vår Herre! (Bibel 1917).

Två rop: En förtvivlads rop. Och ett segerrop. Två helt olika rop – alldeles bredvid varandra.

Jag arma människa! Gud vare tack!

Sådan jag är i mig själv är jag korruperad, kraftlös, svag. Lämnad åt mig själv, där jag står inför Lagen, ser jag bara det som är inom mig. Jag vill, men kan inte. Jag gör det som jag inte vill. Utlämnad åt mig själv är jag utlämnad åt mig själv. Kan inte! Behöver hjälp!

Omvänd oss till dig du vår frälsnings Gud!!!

Vår käre himmelske Fader hör den bönen. Han är vårt dops Gud, som sträcker ned sina två händer, Sonen och den helige Ande mot oss, tar tag i oss, vänder oss om. Jag blir RÄTTVÄND. Jag ser hans ögon, jag hittar den personliga relationen, känner värmen från en som älskar mig trots allt. Jag ger ut ett glädjrop: GUD VARE TACK GENOM JESUS KRISTUS, VÅR HERRE!

Du och jag och vi har fått en bundsförvant, som utifrån kommer in i oss. Kristus i mig! Vi dras in i hans kärleksflöde. Vi låter nådens rika källsprång strömma i egen tomhet, eget armod in (Sv Ps 213:2).

När han finns i mig, finns det ju något i mig som är mycket gott! TRO och LIV börjar fungera, därför att Jesus lever i mig. Glad i hans kärlek längtar jag bara efter mer och mer av detta rika flöde. Tillsammans med vårt dops Gud, Fadern, Sonen och den helige Ande, får vi nu lämna Romargatan 7 och gå på hembesök i alla hemmen på Romargatan 8. Där försvinner orden LAG och JAG och SYND och DÖD. På Romargatan 8 talar man om LIV, LIV, LIV. På Romargatan 8 hittar du också den viktiga bokstaven i - i Kristus – Kristus i mig. Ett dussin gånger dyker den upp där. Och det viktigaste av allt: Du har hittat rätt – blivit RÄTTVÄND! Du har kommit till källan, där du aldrig tröttnar på att sjunga sången om rätten som väller fram som vatten och rättfärdigheten som en ström, som en outsinlig ström. Låt rätten välla fram som vatten och

rättfärdigheten som en ström, som en outsinlig ström

Du ordbrukare! Dröj kvar i denna predikan en stund och tänk efter: 1. Vad ville Amos säga oss om TRO OCH LIV? Hur kan vår gudstjänst bli bullrig i Guds öron?

Sjung sången som Amos lärde oss: Låt rätten välla fram som vatten och rättfärdigheten som en outsinlig ström! 2. Vad ville Jesus säga oss om TRO OCH LIV? Hur kan en felaktig gudsbild och självbild styra oss?

Hur kan gudsbild och självbild fördjupas? 3. Vad ville Paulus säga oss om TRO OCH LIV? Vad är en oomvänd, en omvänd, en bakvänd, en rättvänd kristen?